



DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO.
QUÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-septimâ
mensis Februarii, Anno Domini M. DCC. LXIII.*

P R Æ S I D E,

M. JOANNE-BAPTISTA-FRANCISCO
DE LA RIVIERE,

Doctore Medico, Consiliario Medico Regis ordinario in ejus
Castelleto.

An junioribus connubium?

I.

CRESCERE prius est quam generare, id homini
à naturâ cautè & sapienter sancitum est: quidquid
enim generationi tribuitur, id accretioni detrahitur;
hinc non nisi peracto uno natura alterum aggredi-
tur; dum enim corpus crescit, in hoc uno tota est,
id unum intendit; hanc si mediteris, accretioni allaborantem,
diducto ore stupebis, miraberis artem, industriam & sedulita-

tem. Omnia ad scopum, disponit, movet, & dirigit. Et primum, quia ampliando corporis ædificio magnâ opus est succi nutritii copiâ, multam ideo suadet adolescentibus alimentorum ingurgitationem, in hunc finem exquisitissimum famis in ventriculo, vividissimum saporis in ore sensum exacuit; dein, ne langueat ingestorum digestio, acerrimum puerulis indidit ludendi amorem; hinc salubris exercitatio, irrequietusque quo agitantur motus; hinc ventriculi fibrarum augetur tonus; hinc continuus sollicitatur spirituum animalium in omnes corporis partes influxus; hinc succorum digestivorum energia, & distributio; hinc humorum omnium vegetior & elaboratior secretio & miscela. Postea, ne intempestiva fiat spirituum animalium impensa, curas removel serianque mentis applicationem. Deinceps somnum longiorem & altiore promovel, ut factas à motu jacturas refarcire, elaboratamque in die limpham in corporis incrementum, per muta noctis silentia quiescentibus membris facilius applicare possit. Tandem, quod præcipuum est, ne quid detrimenti patiatur corpus, nève aliò divertatur materia accretioni dicata, seriantur testes, nulla fit seminis secretio, silent libidines, ignorantur cupidinis ignes, nulloque pectus amore tumultuatur. Natura suo & uni tunc intenta operi accretionem unam molitur, huic totus infumitur alimentorum succus, donec corpore ultimum ferè incrementi gradum adeptò, pars nutritionis redundans ad testes deferatur, primam secernendi seminis materiem suppeditatura.

I I.

SECRETUS in testibus seminalis liquor ad vesiculas seminales devehitur, & ambos ibi partitur ad usus; pars una resorpta in parentem sanguinis massam refluit & notas circulationis vias relegit fluidis energiam, solidis robur suffectura. Pars residua generationi vovetur. Hanc equidem postremam seminis partem veneri impendere licet; sed maximâ hic cautelâ opus est, via præceps, vestigium fallens, pes in lubrico. Summâ curâ cavendum tibi ne, cupidinis lenocinio allectus & illecebris, quid nutritioni & accretioni subripias; maxima namque inde mali labe. Tutius erit, si monstratam à naturâ metam pertingere volueris, si Herculeos habere lacertos, si Nestoreos vivere annos, & firmato in corpore giganteas gestare vires, tutius erit ab omni abstinere veneris usu, donec peracto accretionis opere

obfirmatoque fibrarum robore, tota seminis moles tui juris facta sit, veneræque militiæ perferendis laboribus compar evaseris absque ullo corporis detrimento. Quapropter à Lacedæmoniis sapienter admodum constitutum est ne antè vigesimum-quintum ætatis annum nuptiæ celebrarentur. Nullum enim censebant majus Reipublicæ posse emergere detrimentum quam à præmaturis nuptiis, præterquam quod enim juniores patres propriam depascunt substantiam, ac furente juvenili impetu marcescunt, posteritatem quasi pessumdant, nata enim de parciore, immaturo, minusque cocto semine imbecillis est, brevioris vitæ, omnibusque morbis obnoxia.

III.

SED juvenes, cum debitam ferè corporis magnitudinem adepti sunt, turgente tunc temporis succo nutritio ob imminutum corporis incrementum, auctâque indè seminis secretionem, titillationes percipiunt & morsuunculas quibus genitalia sollicitantur, inexpertoque antea stimulo ad venerem accenduntur; sit in utroque sexu sensus amoris, quærit uterque (vir & fœmina) socium aut sociam ut simul rem veneriam peragere possint, * mutuos ruunt in amplexus, & suâ delusi libidine, coacervatum in partium robur, semen intempestivè emittunt & repetito Marte nutritionem & accretionem coercent & pervertunt. Sed heu! Quot mala incautos juvenes manent! imminet morborum caterva; mox jacebit effectum sine semine corpus, languebunt sine robore partes, rigescunt sine accretione artus: jam adest ventriculi debilitas, coctionum depravatio, cruditatum congestio, nutritionis defectus, virium prostratio, sensuum hebetudo, mentis imbecillitas: malè firmatum labefactatur corporis ædificium; jam deletur juventutis imago, inducitur rugosa facies & senilis, contrahitur vita, præmatura accersitur senectus & antè mortis horam rigida ingruit mors.

IV.

FIDEM negas dictis? *Ludwig* audi. *Venus præmatura & libidinosa utrique sexui ex eo nocet quod inde perdantur vires quæ ad obfirmandum corpus requirebantur; nimia lascivia & repetiti coitus, insigniter enervant & tabidum corpus reddunt.* Item inclamant plerimi passim non inferioris subsellii Scriptores arctam esse semen-ter & spiritus animales affinitatem ** & ex utriusque deperditione eosdem induci morbos. Pro omnibus unum sufficiat

* Vide prælectiones Philosophicas à Clarissimo M. GEOFFROY, D. M. P.

** Vide venustam thesim: an literatis vita celebs, à M. ANTONIO PETIT, D. M. P.

huc afferre F R. HOFMAN. *Planissimè perspicitur, inquit, quantum sit illud commercium quod cerebro est cum testibus, siquidem & cerebrum & testes subtilissimam & delibatissimam lymphæ partem à sanguine separant quæ tonum ac motum partibus fœnerat, atque etiam anima functionibus inservit, quamobrem non aliter fieri potest quàm ut nimia ac superflua seminis excretio & robur ingenii infringat, & vires corporis labefactet.... Quamobrem quo evacuatio illius est copiosior, eò parcius liquidi animalis in cerebro contingit secretio. Insuper non desunt exempla eorum qui præmature veneris usu enervati, miserè torquentur & insipientiæ pœnas sine medellâ luunt. Præterea naturam meditati patebit fieri non posse intempestivam seminis profusionem absque magno corporis damno, cum constet eundem esse spirituum animalium, lymphæ nutritis & seminis laticem; perditio enim copiosiore semine perit partium robur, * cessante nutritione, deficiunt spiritus; item perfectio corporis incremento materia accretionis fit materia generationis; hæc tria sibi invicem famulantur, nec unius fieri potest dispendium quin alterum aliquale detrimentum patiatur; hinc provida parens, crescentibus puerulis & decrescentibus repuerascentibusque senibus semen negavit.*

* Vide egregiam thesism: an à semine partium robur; Aut. M. MACQUART, D. M. P.

V.

*A*T saltem, inquires, junioribus puellis nihil mali ex præmaturâ venere eveniet, cum nullum emittant semen, nec ullum inde damnum accretio patiatur. His non meliora cano: esto enim nullum emittant semen, sed quomodo nondum adultum puellarum corpus debitum fœtui suppetere poterit alimentum? Quomodo malè firmatæ uteri fibræ, debiliaque adhuc prægnantium ligamenta pondus infantuli sustinere quibunt? Hinc proliis imbecillitas sæpè interitus, ** hinc abortus & uteri prolapsus. Præterea quo citius prægnari cœperunt, eo citius sterilescunt, truncatoque pubertatis tempore ad senectutem imò ad mortem celeri gradu properant.

** Vide eximias hæc de re annotationes à M. ANTONIO PETIT D. M. P. in privatis suis prælectionibus de arte obstetricandi factas.

Ergò non junioribus Connubium.

Proponebat Parisiis FRANCISCUS-JOSEPHUS COLLET;
Nantuaceus-Lugdunensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis
Baccalaureus, Theses Author. A. R. S. H. 1763.

A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis Viduæ QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1763.